

VII. At under en Krig skulde intet Skib, der benyttes i krigerisk Djemed af en krigsførende Magt og der er bygget, kviperet, udstyret, bevæbnet eller affendt imod Bestemmelserne i Foreign Enlistment Act, tilstedes Afgang til nogen Havn inden for Hendes Majestæts Besiddelser.

Den i England og Amerika herskende Opfattelse, at ikke den enkelte Undersaat, men kun Staten som saadan kan føre Krig med en fremmed Magt, deles af Flertallet, der tillige godkender Præsident Jeffersons Ord, at „det er Brud paa det Tillidsforhold, der stadig maa være til Stede i saavel offentlige som i private Transaktioner, ligesom det er Brud paa god Orden og loblig Styrelse af Landet, naar private Personer ved at foretage aktive og uautoriserede Fjendtligheder afgøre paa deres Lands Vegne Spørgsmaalet om Krig og Fred.“ Men paa den anden Side er Flertallet ikke blind for, at det, at en enkelt Person som frivillig deltager i en Krig mod en venligsindet Magt i Reglen er for ubetydelig en Sag til at gøres til et Statsanliggende. Man har derfor studt Hensynet til saadanne Tilfælde noget i Baggrunden dels ved Affattelse af Lovforslagets Titel, dels ved den Maade, hvorpaa de enkelte Punkter under § 1 ere ordnede og endelig ved at gøre Lovens Strafftræden betinget af et af Regeringen udstedt Forbud.

Smidlertid maa Hensynet til Statens Sikkerhed staa over den enkeltes Lyst til direkte eller indirekte at gribe ind i en Krig og herved staae en eller flere af de Magter, over for hvem Danmark har bundet sig ved Neutralitetserklæring. Krig maa betragtes som et Statsanliggende; den kan ikke længere opfattes som en Privatsag (jfr. nedenstaaende Oplysninger). Men først og fremmest maa det være en neutral Stats Pligt at vaage over, at dets Territorium ikke misbruges til Forberedelse af Krigsføretagender, der ere rettede mod en Magt, over for hvilken vi have erklæret os neutral. Enhver Benyttelse af danske Havne, Farvande eller Egne til at forberede saadanne Krigsføretagender er en Krænkelser af den nationale Værdi ganske uden Hensyn til, om der ved den tilføjes eller ikke tilføjes den fremmede Stat nogen betydeligere Skade. Det Ønske, der fra Folketingets Flertals Side er udtalt om at staae Landet en sikret neutral Stilling under kommende Krige, vilde ikke være af nogen alvorlig Natur, saafremt det nævnte Flertal nægtede sin Medvirksomhed til „at give vore indre Love et Indhold, der viste vor bestemte Hensigt at tvinge Landets Borgere til at respektere Statens Neutralitetserklæring“. Vil Landets Borgere nyde de Fordele, der ligge i det neutrale Flags Beskyttelse, da maa de selv undgaa at krænke denne Neutralitet.

[Følgende Oplysninger kan formentlig vejlede til Forstaaelse af det ovenfor fremhævede:

Dansk-britisk Traktat af 11te Juli 1670. — § 3. Begge Konger love ubrødeligen for sig, deres Arvinger og Efterkommere paa begge Sider, at de hverandres Fjender, som ere Aggressjører, aldeles ingen Krigsforraad, saasom Soldater, Vaaben, Stykker, Bøsser Skibe eller noget andet, som til Krigsbrug kan være tjenligt eller fornødent, hverken selv vil forstaae, eiheller af deres Undersaatter at forstaae; men dersom nogen af deres Undersaatter gøre herimod, skal sammes Konge dem som oprøvske og Forbunds-Overtrædere paa det aller skarpeste straffe. [Eksplikatorisk Artikel hertil af 21de Juli 1780 omhandler kun Bestemmelse af Begrebet Kontrebande].

Bkg. af 30te April 1854 ang. fornyet Anvendelse af Fdg. 4de Maj 1803. — § 3. Som Følge af bestaaende traktatlige Bestemmelser (jfr. Traktat med Storbritannien af 11te Juli 1670 Art. 3 og expl. Art. af 21te Juli 1780) og i Overensstemmelse med den allerhøjeste Neutralitetserklærings Indhold (Post 1) er det ulovligt for de tgl. Undersaatter saavel overhovedet i nogenjomhelst Egenkab at tage Tjeneste hos de eventuelt